

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/125/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819010565
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3819010565.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Patrika Príbelského PhD. a JUDr. Romana Hargaša v trestnej veci odsúdeného D. T. pre zločin krádeže formou spolupáchatelstva podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák., na neverejnom zasadnutí konanom dňa 29. apríla 2020, prejednal sťažnosť odsúdeného D. T. proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza, sp.zn.1Nt/15/2019 zo dňa 13.11.2019, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného D. T. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Prievidza zo dňa 13.11.2019, sp.zn.1Nt/15/2019 bolo rozhodnuté tak, že podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd zamietol návrh odsúdeného D. T. na povolenie obnovy konania, nakoľko neboli splnené podmienky na obnovu konania podľa § 394 Tr. por.

Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podal odsúdený D. T. sťažnosť, ktorú zdôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V písomných dôvodoch sťažnosti namietol zdôvodnenie napadnutého uznesenia o tom, že zmena Trestného zákona v dôsledku novely č. 214/2019 Z. z. nie je dôvodom na povolenie obnovy konania, pričom práve tá reagovala na extrémnu nespravodlivosť, ktorá existovala v praxi orgánov činných v trestnom konaní a súdu pred jej účinnosťou. Má za to, že zákonná podmienka pre povolenie obnovy konania, a to že pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo pomerom páchatel'a, je splnená, keďže pôvodná sadzba podľa § 212 ods. 4 Tr. zákona bola v rozmedzí od 3 do 10 rokov, a v súčasnosti po vyššie uvedenej novele je trestná sadzba za skutok, ktorého sa dopustil 0 až 2 roky. Hoci mu súd vymeral trest na spodnej hranici trestnej sadzby t.j. 3 roky, podľa súčasne platnej právnej úpravy by aj horná hranica trestnej sadzby bola nižšia ako trest, ktorý mu bol uložený. V súvislosti s uvedeným poukázal na ust. § 394 ods. 4 písm. b) Tr.por., pričom je názoru, že toto ustanovenie je potrebné vykladať extenzívne - a preto za skutočnosť skôr neznámu je potrebné považovať aj stratu účinnosti ustanovenia v dôsledku neskoršej legislatívy, ako je to v prípade uvedenej novely Trestného zákona vo vzťahu k ust. § 212. Na základe uvedeného, preto navrhol krajskému súdu, aby napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie alebo aby sám vo veci rozhodol tak, že vyhovie návrhu na povolenie obnovy konania a zruší rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/186/2017 zo dňa 12.03.2018.

K sťažnosti odsúdeného sa prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza do konania neverejného zasadnutia krajského súdu o nej, bližšie písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne ako nadriadený súd na neverejnom zasadnutí dňa 29. apríla 2020 podľa § 192 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Na základe preskúmania postupu okresného súdu, predchádzajúcemu vydaniu napadnutého uznesenia podľa § 192 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku krajský súd dospel k záveru, že okresný súd procesne správne postupoval, keď o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania rozhodoval v súlade s § 402 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom, na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu alebo vzhľadom, na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie o uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Vzhľadom na citované ustanovenie krajský súd považuje za potrebné dodať, že obnova konania (§ 393 a nasl. Tr. por.) je mimoriadnym opravným prostriedkom, účelom ktorého je náprava právoplatného rozhodnutia, ktoré vychádza zo súdom zistených skutkových okolností, ktoré skutkové okolnosti zrejme nie sú správne, pretože dodatočne vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy v pôvodnom konaní neznáme a tieto nové skutočnosti alebo dôkazy by mohli viesť k iným skutkovým zisteniam súdu. Keďže správne zistenie skutkového stavu veci je prvoradým predpokladom na správnu aplikáciu právnych predpisov, tento mimoriadny opravný prostriedok nie je určený na nápravu súdnych rozhodnutí, v ktorých bol správne zistený skutkový stav veci, avšak malo dôjsť k nesprávnemu výkladu právnych noriem hmotného práva, prípadne k porušeniu procesných právnych noriem, na ktorú nápravu slúži iný mimoriadny opravný prostriedok, a to dovolanie (§ 368 ods. 1 a nasl. Tr.por.).

Krajský súd ďalej považuje za potrebné dodať, že pri posudzovaní podmienok obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku súd hodnotí návrh na obnovu konania z dvoch hľadísk. Prvým hľadiskom je to, či ide o skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme. Druhým hľadiskom je to, či by tieto skutočnosti alebo dôkazy same osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už známymi predtým mohli viesť k inému rozhodnutiu, než je pôvodné právoplatné rozhodnutie. Riešenie tejto druhej otázky prichádza do úvahy až po kladnej odpovedi na prvú otázku.

Z hľadiska posúdenia v návrhu na obnovu konania uvedených skutočností alebo dôkazov je rozhodné, že musí ísť o skutočnosti alebo dôkazy, ktoré boli súdu skôr, teda v pôvodnom konaní, neznáme, neboli predmetom dokazovania, ani neboli v tom čase v spise obsiahnuté. Otázku, či nové skutočnosti alebo dôkazy by mohli viesť k inému rozhodnutiu, nemožno riešiť bez hodnotenia dôkazného významu novotvrdenej skutočnosti alebo novonavrhovaného dôkazu. Toto hodnotenie sa však nevzťahuje priamo na skutok, ktorý bol predmetom pôvodného konania, alebo na osobu páchatel'a, ale vzťahuje sa na doteraz vykonané dôkazy a doterajšie zistenia skutkového stavu veci. Z uvedeného, podľa dlhodobu ustálenej súdnej praxe, teda vyplýva, že v konaní o povolenie obnovy konania súd nemôže, teda nemá právomoc preskúmavať vecnú správnosť rozsudku a zákonnosť postupu súdu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a obhajobou odsúdeného, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní a pod. Za nové skutočnosti alebo dôkazy nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahov spisov, a to ani vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevyporiadal, alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa mylil pri hodnotení dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil (viď napr. R 35/1988, R 6/1997).

S poukazom na uvedené krajský súd dospel k záveru, že odôvodnenie napadnutého uznesenia okresného súdu, na obsah ktorého týmto krajský súd odkazuje, obsahuje všeobecné právne závery, ktoré sú v úplnom súlade s vyššie uvedenými, súdnou praxou ustálenými právnymi závermi. Okresný súd správne dospel k záveru, že v predmetnom trestnej veci nie sú splnené podmienky na povolenie obnovy konania, pretože nevyšli najavo žiadne nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania, či už do rozhodnutia o vine či o treste odsúdeného. Pokiaľ odsúdený vo svojom návrhu na povolenie obnovy konania poukázal ako dôvod obnovy konania novelu č. 214/2019 Z. z., ktorým bol novelizovaný Trestný zákon, konkrétne ustanovenie § 212 - trestný čin krádeže, pričom na základe tejto novely by podľa navrhovateľa - odsúdeného, pôvodne uložený trest za spáchaný skutok, ktorý aktuálne si vykonáva, bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo pomerom páchatel'a, čím je podľa neho splnená podmienka na povolenie obnovy konania. Krajský súd s poukazom na správny záver okresného

súdu v napadnutom rozhodnutí o tom, že zmena ustanovenia § 212 Trestného zákona vykonaná v dôsledku uvedenej novely nemá povahu novej skutočnosti, len dodáva, že zmeny právneho stavu t.j. zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu po právoplatnosti rozhodnutia (v danom prípade odsudzujúceho rozsudku) nemôžu byť dôvodom na povolenie obnovy konania, nakoľko zmena právneho stavu, ktorého dôsledkom je zmena právneho posúdenia skutku nie je pre súd „skutočnosťou skôr neznámou“ odôvodňujúcou v zmysle § 394 ods. 1 až 4 Tr. por. povolenie obnovy konania. To však neplatí pre prípad, že dôjde k strate účinnosti právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia podľa § 125 ods. 3 ústavy (t.j. v dôsledku rozhodnutia Ústavného súdu o vyslovení nesúladu právneho predpisu s ústavou) voči rozsudku, ktorý bol vydaný na základe aplikácie takého právneho predpisu, jeho časti alebo ustanovenia (§ 394 ods. 4 Tr. por.). Pokiaľ ide o túto námietku odsúdeného krasjký súd zdôrazňuje, že ustanovenie § 394v ods. 4 písm. b/ Tr. por. nie je možné vykladať v tomto smere extenzívne.

Krajský súd dospel k záveru, že okresný súd správne zistil, že v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania, pretože v konaní o obnove nevyšli najavo také nové dôkazy a skutočnosti, ktoré by v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. mohli viesť k zmene pôvodného odsudzujúceho rozsudku. V napadnutom uznesení vecne správne a presvedčivo vyložil dôvody, pre ktoré nepovažoval podaný návrh za opodstatnený a dôvodne ho neakceptoval. Konanie o povolenie obnovy konania sa obmedzuje len na riešenie otázky, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme a takého charakteru, aký predpokladá ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. por. vo vzťahu k výrokom o vine a treste. V danom prípade tomu tak nie je, preto okresný súd správne rozhodol, keď návrh ako nedôvodný zamietol. Krajský súd sa so záverom okresného súdu v celom rozsahu stotožnil, preto nepovažoval námietky odsúdeného uvedené v jeho sťažnosti za opodstatnené a neakceptoval ich.

Krajský súd na základe uvedených dôvodov dospel k záveru, že okresný súd rozhodol vecne správne, preto sťažnosť odsúdeného D. T. ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.